

Де людство спить-воно в гріху,
на ньому камінь тяжкий,
бо грішні там і всі в страху
і смерть їх ворог перший,
і на очах їх пелена -
розбору у житті нема:
у чому радість,де біда,
від чого утікати.
Де милість Божа,як вода
потрібна в кожній хаті.
Їх радість з темряви прийшла
у чарці терпкого вина,
в обмані та розгулі-
шукають,веселяться так
у розкошах втонулі.
Розкоші ті потрібні тим,
хто цінністю вважає
бряскельця,золото й усіх,
хто в світі кошти має.
Тому він сили тратить там,
де потім сам страждає:
весь вільний час лиш для пиття,
для розкошів в розпусті-
та все життя це суєта
і дні оті забуті...
Усе проходить,проліта
і в серці тільки пустота.
І страх їх душу оповив
усе бояться втратить,
бо мають купу ворогів
до розкошів завзятих.
Бояться смерті і хвороб,
бо тіло дуже люблять:
на нього ж стільки сил пішло,
щоб в славі не забули.
Та забувають люди всіх-
багатих,бідних і простих.
Розкоші ж всі лишаться тут
у інших теж пихатих,
а тіло стліє,пропаде
і інше людство в світ прийде.
Лишиться що - пуста душа,
пусті думки чи почорнілі,
у грішних сковах помарнілі...
Тому за душу перше дбай
і Богу гріх свій довіряй,

ГРІХ - Джерело

Написав ШЛВ

Вівторок, 14 січня 2014, 04:33

думки до Нього повертай,
щоб не була там пустота
і Божа милість і любов,
що вироста з любові
лишаться у твоїй душі-
не будуть дні змарнілі,
і не злякає смерть тебе,
і страх рікою обмене-
так пропаде і заздрість, гнів,
бо в божій ласці ти зміцнів...
СЛАВА БОГУ!